

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/44127,Kaminski-Henryk.html>
28.04.2024, 16:30

Kamiński Henryk

Henryk Kamiński, ur. 3 VI 1952 w Lipiankach. Absolwent ZSZ w Gąbinie, specjalność mechanik ogólny (1969), dyplom mistrza (1976), matura w Liceum Ogólnokształcącym dla Dorosłych w Centrum Kształcenia Ustawicznego w Błoniu (2006).

1 VIII 1969 – 25 VI 1976 monter konstrukcji metalowych w Przedsiębiorstwie Remontowo-Montażowym „Naftoremont” w Płocku, tamże 25 VI 1976 uczestnik strajku w zakładzie (odejście od pracy i demonstracyjne słuchanie radiowego przemówienia premiera), przemarszu pod siedzibę KW PZPR przy ul. Kościuszki w Płocku, manifestacji w jej pobliżu. W związku z tym w ramach represji 1 VII 1976 zwolniony dyscyplinarnie z pracy bez wypowiedzenia za udział w proteście (formalnie „z powodu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych tj. zakłócenie spokoju i porządku w miejscu pracy”) z tzw. wilczym biletem. Orzeczeniem z 28 VII 1976 TKO ds. Pracy w Płocku oddaliła wniosek o przywrócenie do pracy. Przed planowanym przez płocką PZPR na 29 czerwca 1976 r wiecem potępiającym uczestników niedawnych protestów robotniczych na terenie Mazowieckich Zakładów Rafineryjnych i Petrochemicznych w Płocku nawoływał do nieuczestniczenia w nim.

VIII 1976 – III 1978 mechanik urządzeń produkcyjnych w Zakładzie Sprzętu Oświetleniowego „Polam” w Gostyninie. IV 1978 – III 1979 blacharz, izolator w Przedsiębiorstwie Instalacji Przemysłowych „Instal” w Bełchatowie, IV 1979–XII 1979 ślusarz, spawacz (brygadzysta) w Przedsiębiorstwie Produkcji Elementów Budowlanych „Budopol” w Gostyninie, I–VII 1980 konserwator urządzeń budowlanych w Gostynińskiej Spółdzielni Budowlanej tamże, X 1980–V 1981 monter kadłubów i wyposażenia okrętowego w Żegludze Warszawskiej Bazy Remontowej w Płocku, 27 V 1981–2012 monter konstrukcji stalowych w „Naftoremencie” w Płocku.

Miejsce urodzenia Lipianki

Data urodzenia 3-06-1952

Hasło wydrukowane w **Tom V**

Po 13 XII 1981 kolporter ulotek miejscowych i z Warszawy (m.in. od małżeństwa Romaszewskich), Gdańska (ze Spółdzielni Wysokościowej, m.in. Maciej Płażyński), do 1988 uczestnik mszy świętych w intencji Ojczyzny w płockich parafiach św. Jana Chrzciciela oraz Stanisławówce z udziałem ks. Tadeusza Łebkowskiego, ks. Waleriana Jastrzębca-Święcickiego (za przyzwoleniem bp. Zygmunta Kamińskiego).

1989 – organizator Komitetu Obywatelskiego w Nowym Duninowie (woj. płockie). Uczestnik kampanii KO w okręgu płockim przed wyborami czerwcowymi do Sejmu i Senatu, przew. komisji wyborczej w Nowym Duninowie. 1990 uczestnik kampanii wyborczej przed wyborami samorządowymi 27 V w gm. Nowy Dunin. 2001 inicjator i przew. komitetu ds. nadania SP i publicznemu gimnazjum w Nowym Duninowie imienia kard. Stefana Wyszyńskiego w 100-lecie jego urodzin. 2004–2014 inicjator reaktywacji organizacji zakładowej „S”, przew. KZ w Naftoremencie, członek Zarządu Regionu Płockiego „S”. 2002–2018 radny rady pow. płockiego. 2005 organizator i przew. inicjatywy uhonorowania Ochotniczej Straży Pożarnej w Nowym Duninowie sztandarem (udekorowano go Złotym Krzyżem Związku) z okazji 80-lecia jej powstania, inicjator i animator nadania bulwarowi w Nowym Duninowie imienia NSZZ „Solidarność” z okazji 25-lecia „S”; 2007 – współinicjator nadania imienia Wojciecha Wiścickiego (pierwszego przew. „S” Organizacji Regionu Płockiego ulicy-pasażowi w Płocku, współinicjator nazwania przeprawy rzecznej w Płocku mostem „Solidarności”. 2008 inicjator i przew. społecznego komitetu budowy Grobu Obelisku Ku Czcii Walczących o Wolną Polskę w Nowym Duninowie. 2009 inicjator i uczestnik posadzenia Dębu Pamięci por. Jana Stefana Duninowskiego zamordowanego w Kozielsku, 2010 pomysłodawca obelisku ku czci druhów OSP z Nowego Duninowa, 2015 współorganizator uroczystości z okazji 35-lecia powstania miejscowej „S” tamże. 2010 współinicjator nadania ulicy w Płocku im. księdza Jerzego Popiełuszki, pomysłodawca tablicy upamiętniającej ofiary katastrofy samolotowej pod Smoleńskiem (wmurowana w Płocku 2011), współtwórca

płockiego parku pamięci Katyń-Smoleńsk w płockiej
Stanisławówce, 2011 współinicjator tablicy upamiętniającej
żołnierzy wyklętych tamże. 2012 inicjator i przew. komitetu
budowy krzyża „Katyń 1940 – Smoleńsk 2010” z tablicą
pamiątkową w Nowym Duninowie, 2014
współinicjator nadania przeprawy mostowej nad rzeką
Brzeźnicą nazwy „Płockiego Czerwca 1976 r.”. 2015
wiceprzew. Komitetu Obchodów 90-lecia OSP w Nowym
Duninowie. 2016 pomysłodawca, wykonawca i fundator
krzyża z okazji jubileuszu 1050-lecia chrztu Polski tamże,
inicjator i przew. komitetu uczczenia chrztu Polski
posadzeniem Dębu Pamięci Mieszka I oraz pamiątkowej
tablicy. 11 XI 2018 inicjator i przew. komitetu uczczenia 100-
lecia odzyskania przez Polskę niepodległości, posadzenia
Dębu Pamięci oraz zawieszenia okolicznościowej tablicy. Od
24 VI 2021 prezes, członek Zarządu Stowarzyszenia
Więzionych i Represjonowanych w PRL [Wolni](#) i Niezależni. Od
2012 na emeryturze.

Odnaczony Brązowym Krzyżem Zasługi (2004), Srebrnym
Krzyżem Zasługi (2009), Krzyżem Kawalerskim Orderu
Odrodzenia Polski (2011), Krzyżem Wolności i Solidarności
(2017). Wyróżniony odznaką honorową „działacza opozycji
antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów
politycznych” (2016).

1976–1990 inwigilowany przez Wydz. III SB KW MO w Płocku
w ramach m.in. SOR krypt. Remontowiec (nr ewidencyjny
1518/76).

Tadeusz Ruzikowski

[Region Płock](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)